Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Qualiter dominus Iesus quesivit a discipulis quid homines dicerent de christo. Matthei. xvi. Marci. viii. Luce. ix. Capitulum XL

urn:nbn:de:bsz:31-289983

Visual Library

Cum fidel' ⁊ prudēs diſcipulus Symon Petrus quereret a dn̄o pro ſe ⁊ alijs ſocijs de retributōe ipoꝝ: rn̄dit dn̄s Jeſus inter alia: ꝙ oēs qui tpalia dimittūt ⁊ eū ſequūť: centuplū accipient in hoc mūdo: ⁊ vitā eternā in futuro. Nota bene hāc retributionē ⁊ gaude gaudio magno ⁊ laudes ⁊ gratias referas deo: ꝙ ad talē negociationē te adduxit: vt manualiter de vno recipias centuꝫ: ⁊ nihilominꝰ poſtea vitā eternā. hoc aūt centuplū ſpiritualiū aut tpaliū vel corporaliū eſt cōſolatio internaꝝ delectationū ⁊ virtutū: q̄s ꝑ experientiā cognoſcimus: nō per doctrinā. Cū eīm aīa guſtat odorē paupertatꝭ: nitorē caſtitatꝭ ⁊ patiē: ceteraꝝqꝫ virtutū ſaporē ⁊ delectatur in eis: nōne centuplū tibi recepiſſe videť: Et ſi vlteriꝰ aſcendit vt recipiat viſitationē ſpōſi: eiuſqꝫ p̄ſentia delecteť ⁊ glorieť: nōne tunc recipit pluſq̄ꝫ millecuplū oīm que dimiſit ꝓ deo: Ergo verꝝ eſt qđ loquiť veritas: nō fallit q̄n centuplū in hoc mūdo recipiat: nō tm̄ ſel': ſꝫ pluries. Unde afficiť ita aīa ex tali guſtu ⁊ accenditur: ꝙ nō ſolū id qđ dimiſit: ſꝫ etiā totū mundū arbitreť vt ſtercora: vt ſponſū ſuū lucri facere poſſit: ⁊ paꝝ ſibi feciſſe videť Unde beatus Bern̄. Dicit aliq̇s ſecularꝭ. Oſtēde mihi centuplū qđ ꝓmittis ⁊ libēs vniuerſa relinquo. Ut q̇d oſtendā: Fides nō hꝫ meritū: cui hūana rō prebet experimentū. Deficit ſcrutās ſcrutinio. Niſi crediderꝭ: nō intelliges mānā abſconditū qđ in apocalipſi victori ꝓmittiť: ⁊ nomē nouū qđ nemo ſcit niſi q̇ accipit. An nō deniqꝫ poſſidꝫ oīa cui oīa cooperanť in bonū: An nō centuplū habet oīm q̇ repletur ſpūſancto: ⁊ q̇ xp̄m habet in pectore: Nōne longe pluſq̄ꝫ templū viſitatio ſpūſſancti eſt ⁊ pn̄tia chriſti: Quā magna multitudo dulcedinis tue dn̄e: quā abſcōdiſti timētibus te. Perfeciſti eis q̇ ſperāt in te Hoc ergo centuplū adoptatio filioꝝ eſt gloria ꝯſcientie regnū dei: qđ intra nos eſt: nō eſca: nō potus ſꝫ iuſticia pax ⁊ gaudiū in ſpūſancto. Sane gaudiū nō tm̄ in ſpe glorie: ſꝫ in retributiōibꝫ. Hec eſt illa pax quā chriſtꝰ ſuis reliq̇t diſcipulꝭ q̄ ſupꝑetat oēm ſenſum: cui oē ꝯcupitū in mūdo nō pōt cōparari: quā expertus nouit: inexpertꝰ ignorat: quā nemo ſcit niſi q̇ accipit. Letemur ⁊ regratiemur deo quo ad cētuplū recipiendum vocati ſumus Hucuſqꝫ Ber. licet nō iſto ordine.

Qualiter dn̄s Jeſus queſiuit a diſcipulis quid homines dicerent de chriſto. Mathei. xvi. Marci. viij. Luce. ix.

Ca. XL

Veniēs dn̄s Jeſus in partes ceſaree Philippi: queſiuit a diſcipulis: q̇d de ipo hoīes dicerēt: ⁊ q̇d ſentirent ipi de ipo et de alijs. Quidā aūt rn̄derūt ſic: alij vero ſic ⁊c̄. Petrus autē ꝓ ſe ⁊ pro alijs dixit. Tu es chriſtus filiꝰ dei viui. Et chriſtus ad eū. Tu es Petrus ⁊ ſuꝑ hanc petrā edificabo eccleſiā meā. Tūc dedit ei ꝓ ſe ſuiſqꝫ ſucceſſoribꝫ claues regni celoꝝ. ſcꝫ poteſtatē ligandi ſuꝑ terrā ⁊ ſoluēdi. Cōſpice eū ⁊ ipos vt ſ. Et nota ꝙ quē Petrū nunc chriſtus voca/

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

uerat pař poſtvocauit ſathanā: eo
ꝙ ꝓpter amorē carnalē quē ipe Pe
trus habebat ad chriſtuꝫ: diſuaſit
ei de paſſiōe ſua vt nō fieret. Et tu
dñi exemplo oēs babeas ꝑ aduer/
ſarijs q ꝑ corꝑali alleuiatōe ab ex/
ercitio bono ſpirituali tevolūt ob/
ſeruare ꝛc.

De transſfiguratione dñi in monte Thabor. Matthei xvij. Marci. ix. Luce nono. Cap. XLI

Aſſumens dñs Jeſus tres
ex diſcipulis ſuis: aſcendit
in montē thabor: ꝛ trāſfigu
rat⁹ eſt ante eos: oñdens ſe eis glo
rioſum: venerūtqꝫ Moyſes ꝛ He/
lias loquētes cū eo de paſſiōe ſua
futura. Dicebāt aūt ei. Dñe nō ex/
pedit vt moriaris: qꝛ vna gutta tui
ſanguinis redimeret totū mundū
Dñs aūt dicebat. Bonus paſtor
aīam ſuū ponit ꝑ ouib9 ſuis: ſic et
me oportet facere. Affuit etiā ibi ſpi
ritusſanct⁹ in ſpecie nubis lucide.
Affuit ꝛ pater in voce dicēs. Hic ē
filius meus dilectus in q mihi cō/
placui ipm audite. Diſcipuli autē
ceciderūt in terrā ꝛ cū excitati fuiſſēt
nō viderūt niſi ſolū Jeſum. Cōſpice
bene predicta ꝛ te preſentē exhibe:
quia magnifica ſunt.

Qualiter dñs Jeſus duabus vicib9 eiecit ementes et vendentes de templo. Johānis. xi. Matthei. xxi. Marci xi. Luce. ix. Ca. XLII

Duab9 vicib9 eiecit dñs ven
dentes ꝛ emēres ꝺ templo
qꝺ inter eius magna mira/
cula deputat. Nam licet eū alias
vilipenderēt: tunc tñ ante eū fuge/
runt. Et q̄uis eſſent mlti: nō ſe de/
fenderūt: ſꝫ ipe ſolus cū qbuſdā fu/
niculis oēs eiecit. Et hoc ideo qꝛ ſe
eis terribilē oſtendit in facie. Accē
ſus eīm zelo vehemēti: eo ꝙ pater
ſuus ſic inhonorabat ab illis: ma
xime ī loco vbi magis honorari de
beret: fecit ipas eiectiōes. Conſpi/
ce ipm bene ꝛ cōpatere: qꝛ etiā ipe
cōpaſſiōe doloris plenus eſt. Ac ni
hilomin⁹ time. Nos eīm q in tem/
plo dei ſum⁹ de ſpeciali eius ꝛ ma/
gna gr̄a deputati: ſi ſecularib9 ne/
gocijs: vt ipi faciebāt: nos implice
mus cū ad laudē dei ſemꝑ debea/
mus intendere: merito ab eo eie/
ctionē ꝛ indignationē eius timere
poſſum⁹ ꝛ debemus. Si g nō vis
iſto timore vexari: nulla rōne nego
cijs ſeclarib9 te audeas implicare.

De probatica piſcina. Johannis. v. Ca. XLIII

Erat in hirlm quedā aqua
rū ꝯgregatio: in q lauaban
tur oues de quib9 fiebāt ſa
crificia. In eadē dꝛ fuiſſe lignū cru
cis. Quolibet aūt anno ſemel cuꝫ
aqua cōmouebat ab angelo: ſana/
bat aliqs infirmus. ſ. q primus de
ſcendebat ī aquā poſt ei⁹ ab ange/
lo motionē. Vñ multi infirmi ꝓpt
ea iuxta eā morabāt ꝯtinue. Erat
aūt quidā infirmus iacens in gra/
bato paraliticus ꝑ triginta annos
hūc g ieſus q̄dā die ſabbi ſanauit.
Conſpice bene ipm tūc infirmū cū
ꝛ loquentē more ſolito. In hoc
aūt facto nota tria. Primū eſt: ꝙ ſi
cut h dñs reqſiuit infirmū ſi vellet
ſanari ita inexcuſabiles ſūt pctōres